

Pohjoismainen kokoontuminen Lillehammerissa

6.–8.7.2012 (eli nuorta rakkautta yli rajojen)

Olen jännittänyt tätä tapaamista jo vaikka kuinka kauan. Nyt se joka tapauksessa tapahtuu – ROKSUN tapaaminen kahden vuoden tauon jälkeen.

Illan juontajat Roks ja Katinka.

Perjantai 6.7.

Saavuttuamme kokoontumispaikalle meni jonkin aikaa ennen kuin "mökki" löytyi. Minut komennettiin myös purkamaan tavaroita, kun olisin jo halunnut lähteä tapaamaan muita. Tai voi olla, etten olisi uskaltanut yksin mennä!

No vihdoinkin isä, Mira ja Sina olivat valmiita. Ja siellä kaikkien muiden joukossa oli myös Roks, joka ei uskaltanut edes katsoa kunnolla minuun päin. Siinä ilmoitettiin ja yritettiin vähän vääntää englantia, no, hyvinhän se meni loppujen lopuksi. Grillattiin makkaraa vesisateessa ja vaihdettiin kuulumisia. Siinä eka ilta meni jännityksessä hömpsyttellen.

Me nuoret luikimme omille teillemme ja taisi siinä illan kuluessa mennä muutama olutkin. Roks taisi tarjota osan. En muista paljon enempää ekasta illasta jännityksen takia, mutta sen muistan, että ennen kuin aurinko nousi, Roks saattoi herrasmiesmäisesti minut omaan "kotimökkiini" nukkumaan.

Lauantai 7.7.

Toisena päivänä oli kiertoaajelu, letkaa veti Isa ja Roks -team. Ensin käytiin katsomassa hyppymäkiä ja sitten muut menivät tiemuseoon. Roksun Kangoon keula kääntyi takas kohti Lillehammeria (minä tietty kyydissä). Menimme järkkäämään maajoukkuekilpailua, jonka sitten voittikin Suomi.

Tuli myös tuplavoitto tietokilpailusta: ykkönen oli Jorma ja kakkonen isä.

Illalla oli ruokailu. Ruoka muuten oli tosi hyvää, vaikkei ruokailusta oikein meinannut mitään tulla, kun Roks vähän väliä vilkuili. Taisin kyllä itsekin vähän katsella sinne suuntaan.

Koska minua jännitti vielä aika paljon, niin tarvitsin "puhemiehiä" välillä. Onneksi Sari varsinkin oli paikalla auttamassa. (Ikinä ei ole ollut näin rankkaa kokoontumista, lisää nimimerkki "Puhemies").

Myöhemmin illalla istuttiin Roksun, sen serkun Caton, Sinan ja Katinkan kanssa ja aloitettiin omat partyt. Ilta meni tosi nopeasti hyvässä seurassa ja juttelin kyllä muittenkin kanssa kuin Roksun.

Teksti: Isa Peisalo
Kuvat: Jouni Peisalo

Kotimökki.

Tehookohan uudet rellukorvikset?

Roksun isä halusi välillä tulla jakamaan vinkkejä siitä, että voisin mennä yhteen norjalaisen kanssa. (Ja suvun miehiä ilahduttaa se, että poika on ammatiltaan automaalariksi, huomauttaa oikolukija.)

Vihdoin kun päästiin meidän nuorisoporukan kanssa keskenään, niin oltiin rannalla. Kun alkoi väsy iskeä, niin suunnattiin kaikki Roksun ja sen serkkujen mökkiin...

Sunnuntai 8.7.

Aamulla heräsin Roksun kainalosta, kun tuli soitto, että auto on pakattu ja että minut pitäisi vielä saada kyytiin. Tuli sitten pikainen lähtö ja sanottiin nopeasti heipat.

Oli kyllä kiva reissu, vaikka se menee aina yhtä nopeasti. Mutta onneksi Isa-Roks tarina sai vielä jatkoa, kun lähdin syyskuun lopussa takaisin kohti Norjaa...

Juoppolasit päässä ei ihan pysy viivalla.

Kesän kaunein auto -palkinto.

Maaottelun voittajat.

Suomen joukkue taktiikkapalaverissa.

Isä kisaa. Renkaan vaihtotehtävä puolelta toiselle.

Starttimootorin työntöä. Tässä päivän pisin kaari.

Ratin heittoa tappiin, ei ollut ihan helppoa.

Maajoukkuekisan tuomari.

Lasi miehen mukaan!

Skandinavisk Renaulttreff
2012 - Lillehammer

Kesän kaunein ranskalaisten Goelette.

Reissussa rähjäntyy.

Norjalainen Troll 700, 2-sylinterinen ja 2-tahtinen.

Punaista ja komeaa.

Pub Goeletessä käytön jäljet näkyvät.

Reissu-Tipat.

Pub Goelette käytössä jo toisessa sukupolvessa.

Paljon muuta ei Tiemuseosta tullut nähtyä.

Tiemuseoon tutustuminen.

Letkassa kiertoajelua.

Kuuluisat hyppyrimäet.